

The Promises of God, Duncan Heaster. Lithuanian edition.
Carelinks, PO Box 152 Menai NSW 2234 AUSTRALIA
www.carelinks.net email: dh@heaster.org

Dievo tikslai atskleidžiami Jo pažaduose

Biblijos puslapiai nuolat atskleidžia Dievo tikslą. Jo planas – pripildyti žemę vyrų ir moterų, kurie atspindėtų Jo bruožus ir teiktų Jam šlovę. Jis yra pažadėjęs koku būdu tai įvyks, kuomet žemėje bus įkurta Dievo karalystė. Tam, kad būtų pasiektas Dievo tikslas, Jis atidavė savo vienatinį sūnų, Viešpatį Jėzų Kristų. Kristaus gyvenimo, mirties ir prisikėlimo dėka, vyrai ir moterys turi galimybę tapti Dievo karalystės dalimi, jeigu jie Juo tiki.

Pažadas, duotas Rojuje

Adomas ir Ieva nusidėjo, paragaudami uždrausto vaisiaus, augusio Rojaus sode. Jie abu ir gyvatė buvo nubausti. Vyras ir moteris mirs dėl šios priežasties bei negalės nuo mirties apsisaugoti. Tačiau vilties kibirkštėlė pasiekia žmogų šiame tamsos fone, kai Dievas taria gyvatei: „Aš sukelsiu priešikumą tarp tavęs ir moters, tarp tavo palikuonių ir jos palikuonių; Jis kirs tau per galvą, o tu kirsi jam į kulną“ (Pr 3:15). „Palikuonis“ reiškia įpėdinį arba vaiką, bet tai taip pat gali reikšti žmones, susijusius su tam tikrais „palikuonimis“, kai pavyzdžiui mes tampame Abraomo palikuoniais jei mes per krikštą esame „Jėzuje“ (Gal 3:27,29).

Gyvatės palikuonys

Dėl savo melo, gyvatė ėmė atstovauti nuodėmingam mąstymo būdui. Gyvatės palikuonims priklauso tie, kurie, panašiai kaip gyvatė, iškraipo Dievo žodį, meluodami bei skatindami kitus nusidėti. Jie leidžia šioms savybėms valdyti jų gyvenimus. Kristaus laikais korumpuoti dvasiniai vadovai buvo vadinami „angių išpėromis“ (Mt 3:7).

Moters palikuonys

Moters palikuonims priskiriami tie, kurie kerta gyvatės galvą, t.y. nudėmę, vadindami ją mirties dvelkimu. Štai ką randame Kristaus bei Jo darbų pranašystėse: „Jėzus Kristus, kuris sunaikino mirtį (o tuo pačiu ir nuodėmės galią – Rom 6:23) ir per Evangelijos šviesą atnešė gyvybę bei nemirtingumą“ (2 Tim 1:10). „Dievas atsiuntė savo Sūnų nuodėmingo kūno pavidalu ir nuodėmei įveikti pasmerkė nuodėmę kūne“ (Rom 8:3; žr. taip pat 1 Jn 3:5; Mt 1:21). Kristus buvo „patekęs į pragarą“ trims dienoms po mirties. Tačiau jo prisikėlimas įrodė, kad šis buvimas pragare tik laikinas palyginus su visiška mirtimi, kuri ištiko nuodėmę.

Ką tai reiškia mums?

Jėzus sunaikino nuodėmę ant kryžiaus. Jis kviečia ir mus pasidalinti šia pergale. Jeigu esame „pakrikštyti Kristuje“, mes galime dalintis pažadu apie Kristu, kaip tai nusakoma Pr 3:15. Ši ištrauka daugiau nėra vien tik įdomi ištraukos dalis, tai tampa pranašyste bei pažadu, skirtu būtent mums. Nors tikrieji tikintieji vis dar nusideda bei juos aplanko mirtis, priėmus krikštą Kristuje (Gal 3:27-29), tačiau jiems yra suteikiamas atleidimas už jų nuodėmes ir jie yra apsaugoti nuo amžinos mirties. Dievas yra pažadėjęs metą, kada teisieji bus prikelti iš numirusių ir apdovanoti amžinu gyvenimu. „Mirusieji bus prikelti jau negendantys ir mes būsime pakeisti. Tuomet išsipildys užrašytas žodis: pergalė sunaikino mirtį“ (1 Kor 15:52-54). Jėzus buvo tikras „moters palikuonis“ ir mes

taip pat galime būti moters palikuonimis, priėmę krikštą Kristuje. Mūsų gyvenimas tuomet atspindės Pr 3:15 žodžiuose – tai bus tikroji mūsų vidinio konflikto tarp gėrio ir blogio prasmė. Didysis apaštalas Paulius apibūdino šį konfliktą tarp nuodėmingų minčių ir meilės Dievui, kuris siautėjo jo viduje (Rom 7:14-25). Bet jis apibendrina, sakydamas: „Vargšas aš žmogus! Kas mane išvaduos iš šito mirtingo kūno! Bet ačiū Dievui – per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų!“ (Rom 7:24-25). Taigi nuo pat pradžių Dievas yra pažadėjęs Kristų kaip Išgelbėtoją. Šis nepaprastas pažadas, duotas Adomui ir Ievai Rojaus sode išsipildė Kristuje ir mes turime galimybę tuo pasidžiaugti.

Pažadas, duotas Abraomui

Evangelijos pamoklas, skirtas Abraomui

Evangelijoje išsakytos Jėzaus bei jo apaštalų mintys, buvo pateiktos ir eilėje pažadų Abraomui, Izraelio tautos tėvui. Dievas, per savo pažadą, „skelbė Abraomui gerą naujieną“ (Gal 3:8). Jeigu mes suprasime kas buvo pasakyta Abraomui, mes turėsime tikrą Krikščionių Gerosios Naujienos supratimą. Yra ir kitų įrodymų, kad Šventasis Raštas nėra kažkas, kieno pradžia – Jėzaus laikai: „Mes jums skelbiame gerą naujieną apie protėviams duotą pažadą: jį Dievas įvykdė mums“ (Apd 13:32,33, taip pat Rom 1:1,2; Žyd 4:2).

Dvi temos

Pažadai, duoti Abraomui, apima dvi temas:

1. Abraomo palikuonys (ypatingai įpėdiniai)
2. Žemė, kuri buvo pažadėta Abraomui

Naujasis Testamentas pateikia šių pažadų komentarus. Leisdami Biblijai paaiškinti pačią save, mes galime sujungti abiejų Testamentų mokymą ir tokių būdu įgyti pilną pažadų, duotų Abraomui supratimą.

Abraomas – tikėjimo žmogus

Abraomas buvo kilęs iš klestinčio miesto Ūro, dabartinio Irako. Nepaprastas, ypatingas Dievo kreipimasis pasiekė jį – palikti visa kuo aprūpintą gyvenimą ir leisti jį kelionę pažadėtosios žemės link. Šis reikalaujamas tikėjimas, kad tai turi būti būtent kelionė nebuvo visiškai aiškus. Buvo panašu jog tai maždaug 1,500 mylių kelionė. Tai buvo Kanano – dabartinio Izraelio žemė. Per visą gyvenimą Dievas vis apsireikšdavo Abraomui, pakartodamas ir išplėsdamas savo pažadus. Šie pažadai – tai Kristaus Evangelijos pagrindas, todėl panašus kvietimas palikti laikinus dalykus bei keliauti pirmyn į tikėjimą, priimant Dievo pažadus ir gyvenant pagal Jo žodį, skamba ir tikrųjų krikščionių gyvenime. „Tikėdamas Abraomas paklausė šaukimo keliauti į šalį, kurią turėjo paveldėti, ir išvyko, nežinodamas kur einas“ (Žyd 11:8). Parodydami panašų tikėjimą ir besielgdami pagal jį, mes galime turėti tokią pačią garbę kaip Abraomas – vadintis Dievo draugais (Iz 41:8), kad pažintume Dievą (Pr 18:17) ir turėti tikrą amžinojo gyvenimo viltį Karalystėje. Tam, kad iš tiesų tikėtume Krikščionių Gerąją Naujieną, mums taip pat yra būtina tiksliai žinoti pažadus, duotus Abraomui. Be jų mūsų tikėjimas nėra tikėjimas. Plačiai atmerktomis akimis turime skaityti ir per – skaityti Abraomo pokalbius su Dievu.

Žemė

1. „Eik iš savo gimtojo krašto, iš savo tėvo namų, į kraštą, kurį tau parodysiu“ (Pr 12:1)

2. „Abraomas nukeliavo... iki pat Bet-Elia. Viešpats tarė Abraomui: „Nūn pakelk akis ir pasižiūrėk nuo vietos, kurioje stovi, į šiaurę ir į pietus, į rytus ir į vakarus, nes visą kraštą, kurį matai, duosiu tau ir tavo palikuonims amžinai... pereik išilgai ir skersai kraštą, nes jį tau duosiu“ (Pr 13:3, 14-17)
3. „Viešpats sudarė su Abraomu sandorą, tardamas: „Tavo palikuonims duosiu šį kraštą nuo Egipto upės iki didžiosios upės – Eufrato upės“ (Pr 15:18)
4. „Aš duosiu tau ir tavo palikuonim po tavęs kraštą – kuriame gyveni kaip ateivis, - visą Kanaano kraštą kaip amžiną nuosavybę“ (Pr 17:8)
5. „Pažadas, kad jis (Abraomas) bus pasaulio paveldėtojas (Rom 4:13)

Čia galime įžvelgti kaip laipsniškai visa atskleidžiama Abraomui:

1. „Tai yra žemė, į kurią aš noriu, kad tu eitum“
2. „Dabar tu atvykai į vietą. Tu ir tavo vaikai gyvensite čia amžinai“
3. Ši pažadėtoji žemė buvo aiškiai apibrėžta
4. Abraomas nesitikėjo savo gyvenime sulaukti tokio pažado – jis buvo svetimas žmogus šioje žemėje, nors vėliau apsigyveno joje amžinai. Viso šito reikšmė yra ta, jog jis mirs, bet vėliau bus prikeltas tam, kad būtų išpildytas jam duotas pažadas.
5. Pagautas įkvėpimo, Paulius žvelgė į pažadus, duotus Abraomui tarsi jie reikštų, kad Abraomas paveldės visą pasaulį.

Abraomas nesulaukė jam duotų pažadų išsipildymo, kol buvo gyvas: „Tikėdamas jis apsigyveno pažadėtoje žemėje, tarytum svetimoje, įsikūręs palapinėse“ (Žyd 11:9). Abraomas „mirė tvirtai tikėdamas, dar negavęs pažadėtų dalykų, tik iš tolo juos regėdamas, sveikindamas ir išpažindamas, jog jis žemėje svečias ir ateivis“ (Žyd 11:13). Pažymėtini keturi etapai: pažadų žinojimas; buvimas tikru jų teisingumu; šių pažadų priėmimas per krikštą Kristuje (Gal 3:27-29); per savo gyvenimo būdą skelbimas pasauliui, kad šis pasaulis nėra tikrieji namai, bet mes čia gyvename su ateities, kuri ateis į žemę viltimi. Dievas „jam nedavė nuosavybės nė pėdos žemės, tik pažadėjo šitą kraštą atiduoti jam ir jo palikuonims (Apd 7:5). Dievas išpildė savo pažadus. Ateis tokia diena, kai Abraomui ir tiems, kuriems buvo pažadėta, bus atlyginta. „Jie visi mirė tvirtai tikėdami, dar negavę pažadėtųjų dalykų. Dievas geresnius dalykus buvo numatęs mums, kad jie ne be mūsų pasiektų tobulumą“ (Žyd 11:13,39,40). Visi tikri tikintieji bus apdovanoti vienu metu, t.y. paskutiniam teismui atėjus. (2 Tim 4:1,8; Mt 25:31-34). Tam, kad galėtų būti teisiami, Abraomas ir kiti, kurie žinojo šiuos pažadus, turės būti prikelti prieš teismui prasidedant.

Palikuonys

Kaip ir su pažadu apie palikuonis Pr 3:15, Abraomo palikuonys pirmiausiai yra priskiriami Jėzui, o toliau tiems, kurie yra „Kristuje“, tačiau vis tiek vadinami Abraomo palikuonimis:

1. „Padarysiu iš tavęs didelę tautą ir tave palaiminsiu...visos žemės gentys ras tavyje palaiminimą“ (Pr 12:2,3)
2. „Padarysiu tavo palikuonis gausius tarsi žemės dulkes. Jei kas galėtų suskaičiuoti žemės dulkes, tuomet ir tavo palikuonis galėtų būti suskaičiuoti... visą kraštą, kurį matai, duosiu tau ir tavo palikuonims“ (Pr 13:15,16).

3. „Pažvelk į dangų ir suskaityk žvaigždes, jei gali jas suskaityti. Taip gausūs bus tavo palikuonis. Tavo palikuonims aš duosiu šią žemę“ (Pr 15:5,8)

4. „Aš duosiu tau ir tavo palikuonim po tavęs kraštą – kuriame gyveni kaip ateivis, - visą Kanaano kraštą kaip amžiną nuosavybę. Aš būsiu jų Dievas“ (Pr 17:8)

5. „Aš padarysiu tavo palikuonis tokius gausius, kaip dangaus žvaigždės ir pajūrio smiltys. Tavo palikuonys užims savo priešų vartus ir visos tautos žemėje ras sau palaiminimą per tavo palikuonis“ (Pr 22:17-18).

Vėlgi, Abraomo „palikuonių“ supratimas buvo padidintas kai Dievas jam davė tolesnius pažadus.

1. Pradžioje jam tiesiog buvo pasakyta, kad kažkokiu būdu jis turės didžiulį skaičių paveldėtojų ir, kad per jo „palikuonis“ bus palaimintas visas pasaulis.

2. Vėliau jam buvo pasakyta, kad jis turės palikuonių, kuriems bus priskiriama daug žmonių. Šie žmonės gyvens amžinai kartu su juo žemėje, į kurią jis atkeliavo (Kanaane).

3. Taip pat jam buvo pasakyta, kad jo palikuonių bus tiek, kiek danguje yra žvaigždžių. Tai gali reikšti, kad jis turės daug dvasinių įpėdinių (žvaigždžių danguje), taip pat kaip ir tikrųjų (kaip „dulkių žemėje“).

4. Prieš tai išvardinti pažadai buvo pabrėžti kaip užtikrinimas, kad daugelis žmonių, kurie taps palikuonimis, galės turėti asmeninį santykį su Dievu.

5. Palikuonys nugalės savo priešus.

Pažymėtina, jog palikuonys atneš „palaiminimą“ žmonėms visame pasaulyje. Biblijoje palaiminimo idėja dažnai yra siejama su nuodėmių atleidimu. Nepaisant visko, tai didžiausia palaima mylintiems Dievą, apie kokią galima besvajoti. „Laimingas, kam nusizengimas atleistas“ (Ps 32:1). Vienintelis Abraomo įpėdinis, suteikęs atleidimą už nuodėmes yra Jėzus, o Naujojo Testamento pažadų, duotų Abraomui komentarai, tai patvirtina: „Nėra (Dievo) pasakyta „ir palikuonims“, ne daugiskaita, bet kaip apie vieną: ir tavo palikuoniui, tai yra Kristui“ (Gal 3:16). „...sandoros, kurią Dievas sudarė su jūsų protėviais, tardamas Abraomui: tavo palikuonyse bus palaimintos visos žemės giminės. Dievas pirmiausiai jums pažadino ir pasiuntė savo tarną, kad jis atneštų jums palaimą, atitraukdamas kiekvieną nuo jo nusikaltimų“ (Apd 3:25,26). Atkreipkime dėmesį kaip Petras cituoja ir interpretuoja Pr 22:18:

Palikuonis = Jėzus

Palaiminimas = nuodėmių atleidimas

Prisijungimas prie palikuonių

Abraomui buvo suprantami pagrindiniai Evangelijos elementai. Bet pagrindiniai pažadai buvo skirti Abraomui ir jo palikuoniui Jėzui. Ar dar kas nors gali prisijungti? Netgi fizinė kilmė iš Abraomo nei vieno automatiškai nepaverčia tokiu ypatingu palikuonimi (Jn 8:39). Tam, kad galėtume dalintis šiais pažadais, mes turime tapti Jėzaus dalimi. Tai yra per krikštą Jėzuje (Rom 6:3-5); mes dažnai skaitome žodžius apie krikštą jo varde (Apd 2:38; 8:18; 10:48; 19:5). „Ir visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsilvilkote Kristumi. Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje. O jei priklausote Kristui, tai esate ir Abraomo palikuonys bei paveldėtojai pagal pažadą“ (Gal 3:27-29). Amžinojo gyvenimo žemėje pažadas, gavus atleidimo per Jėzų „palaiminimą“ – tai krikšto priėmimas Kristuje, palikuonyje, todėl šis pažadas taip pat priklauso ir mums. Rom 8:17

kviečia mus „tapti Kristaus bendraįpėdiniais“. Šis palaiminimas per Kristaus darbą buvo skirtas keliems žmonėms iš visų žemės kraštų. Palikuonimis tapo grupės žmonių iš viso pasaulio kaip pakrantės smėlis, tarsi žvaigždės danguje.

Apibendrinimas

Galima apibendrinti du pažadų, duotų Abraomui leitmotyvus:

1. Žemė

Abraomas, jo palikuonis Jėzus ir tie, kurie jame paveldės Kanaano žemę visame pasaulyje bei turės amžiną gyvenimą. Šiame gyvenime jie šito neįgis, bet tai įvyks Jėzui sugrįžus.

2. Palikuonis

Pirmiausiai tai yra Jėzus. Per jį yra įveikiamos žmonijos nuodėmės („priešai“) ir tokiu būdu atleidimo palaima paskleidžiama po visą pasaulį. Priimdami krikštą Jėzaus varde, mes tampame palikuonių dalimi ir dalinamės pažadais, duotais Abraomui.

Izraelio viltis

Paulius galėjo apibūdinti savo viltį kaip „Izraelio viltis“ (Apd 28:20). Tikrojo Krikščionio viltis savo prigimtimi – tai Žydų viltis. Pažadai buvo duoti Abraomui – žydų tėvui (Jn 4:22). Ankstyvoji krikščionybė mokė:

1. Apie dalykus susijusius su Dievo Karalyste ir

2. Jėzaus Kristaus vardu (Apd 8:12)

Tai buvo du pagrindiniai dalykai, išaiškinti Abraomui, suskirstyti į dvi mažai besiskiriančias kategorijas:

1. Pažadai, susiję su žemėmis ir

2. Pažadai, susiję su palikuonimis

Geroji naujiena, pasakojanti apie karalystę, kuri buvo išpranašauta Abraomui, vaidino svarbų vaidmenį ankstyvajame Evangelijos mokyme (Apd 19:8; 20:25; 28:23,31).

Tikėjimo gyvenimas

Tai, kad vien tik techniškai per krikštą esame Abraomo palikuonimis, dar nereiškia, kad esame priimtini Dievui. Žydai savo prigimtimi yra Abraomo palikuonys, bet tai nereiškia, kad jie gali būti išgelbėti nepriėmę krikšto bei priderinę savo gyvenimus prie Kristaus ir Abraomo pavyzdžio (Rom 9:7,8; 4:13,14). „Palikuonis“ turi pasižymėti savo protėvių ypatumais. Jeigu mes siekiame tapti tikrais Abraomo palikuonimis, mes turime būti ne tik pakryštyti, bet taip pasižymėti labai tikrovišku tikėjimu Dievo pažadais, taip pat kaip ir Abraomas tikėjo. Abraomas „tapo tėvu visiems tikintiesiems, kurie vaikščioja pėdomis mūsų tėvo Abraomo“ (Rom 4:11,12; taip pat Gal 3:7). Tikrasis tikėjimas turi atsispindėti poelgiuose, antraip tai nebebus tikėjimas Dievo akyse (Jok2:17).

Biblija savo puslapiuose nuolat pasakoja apie Dievo tikslus. Jo planas yra užpildyti žemę vyrų ir moterų, kurie atspindės Jo bruožus ir teiks Jam garbę. Jis yra davęs didingus pažadus, kurie parodo kokių būdu tai bus įgyvendinta, kai bus įkurta Jo karalystė žemėje.

Tam, kad Dievo tikslų būtų pasiekta, Jis atidavė savo vienatinį sūnų, Viešpatį Jėzų Kristų. Kristaus gyvenimo, mirties ir prisikėlimo dėka vyrai ir moterys turi galimybę tapti Dievo Karalystės dalimi, jei jie paklūsta Dievui bei Juo tiki.

Toliau mes pažvelgsime į pažadą, duotą didžiam Izraelio karaliui Dovydui, 1000 metų prieš Kristaus gimimą, kuris žymi ateitį su Kristumi kaip didžios pažadėtos Dievo Karalystės karaliumi.

Taip pat mes apžvelgsime koku būdu šis pažadas ir kiti didieji Biblijos pažadai, ypač duotieji Abraomui, žydų tėvui, gali būti ypač aktualūs mūsų gyvenime.

Pažadas, duotas Dovydui

Dovydo idėja, bet Dievo atsakymas

Dovydas kaip ir Abraomas bei kiti sulaukusieji Dievo pažadų, nugyveno nelengvą gyvenimą. Po daugelio tikėjimo išbandymų jis pagaliau tapo Izraelio karaliumi. Tam, kad atskleistų savo susižavėjimą Dievo meile, lydėjusia jį per gyvenimą, jis nusprendė pastatyti Dievui šventyklą. Dievo atsakas atspindėjo tai, kad šventyklą turi pastatyti Dovydo sūnus Saliamonas, o Dovydas turi pastatyti namą, taip norėjo Dievas (2 Sam 7:4-13). Toliau konkrečiau pateikiami pažadai, kuriuose daug kas pasikartoja, kas buvo žadama Abraomui ir kurie yra papildomi kai kuriomis kitomis detalėmis.

„Kai pasibaigs tavo dienos ir tu atguli su savo protėviais, aš pakelsiu po tavęs palikuonį, kilusį iš tavęs ir padarysiu tvirtą jo karalystę. Aš būsiu tėvas, o jis bus man sūnus. Jei jis nedorai pasielgs, bausiu jį lazda, kurią žmonės naudoja. Bet savo ištikimos meilės neatimsiu, kaip atėmiau nuo Sauliaus, kurį pašalinau, kad tau vietos padaryčiau. Tavo namai ir tavo karalystė bus amžinai“ (2 Sam 7:12 – 16).

Pažadas, duotas Rojuje (Pr 3:15) ir pažadas, duotas Abraomui (Pr 12:22) kalba apie pažadėtųjų „palikuonių“ atėjimą. Matant, kad „palikuonis“ šiuose pažaduose yra Jėzus Kristus, peršasi logiška išvada, kad Dovydui pažadėtas palikuonis yra niekas kitas kaip Jėzus Kristus. Pažadai apie Kristų yra pagrindinė Senojo Testamento tema. Jo, kaip Dievo sūnaus apibūdinimas (2 Sam 7:14) įrodo tai ir pateikia nuorodas į kitas Biblijos dalis: „(Jėzus) kūnu kilęs iš Dovydo giminės“ (Rom 1:3). „Iš jo (Dovydo) palikuonių, kaip buvo žadėjęs, Dievas išvedė Izraeliui gelbėtoją Jėzų“ (Apd 13:23; taip pat Apr 22:16).

Angelas apreiškė nekaltai mergelei Marijai apie jos sūnų, Jėzų: „Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą ir jo viešpatavimui nebus galo“ (Lk 1:32,33). Tai liečia pažadą, pateiktą 2 Sam 7:13 apie Dovydo palikuonį Jėzų.

Jėzų pripažįstant šiuo palikuonimi, reikšmingomis tampa keletas detalių.

1. Palikuonis

„Palikuonis, kilęs iš tavęs. Aš būsiu jo tėvas, o jis bus man sūnus.“ (2 Sam 7:12,14; Ps 132:10,11). Jėzus buvo tikrasis Dovydo palikuonis ir tuo pat metu Dievas buvo jo tėvas. Tai buvo įmanoma pasiekti tik nekalto prasidejimo dėka, kuris aprašytas Naujajame Testamente. Jėzaus motina buvo Marija, Dovydo įpėdinė (Lk 1:32), bet jo tėvas nebuvo iš žmonių tarpo. Dievas per Šventąją Dvasią stebuklingai paveikė Marijos įsčias tam, kad ji imtų lauktis Jėzaus, o Angelas tai nusakė šitaip: „tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi“ (Lk 1:35).

2. Namai

„Jis pastatys Namus mano vardui“ (2 Sam 7:13). Tai parodo, kad Jėzus pastatys Dievui šventovę – tikrą ir dvasinę. Ez 40-48 apibūdinama koku būdu aukso amžiuje

(pirmųjų 1000 metų Dievo karalystės po Kristaus sugrįžimo į žemę laikotarpiu) tikroji šventykla bus pastatyta Jeruzalėje. Dievo namai yra ten, kur Jis trokšta gyventi, o Iz 66:1,2 teigiama, kad Jis apsigyvens Jo žodžiui paklusnių žmonių širdyse. Todėl Jėzus ir statė dvasinę šventyklą iš tikrų tikinčiųjų, kurioje galėtų apsigyventi Dievas. Dievo dvasinės šventyklos kertinio akmens (1 Pt 2:4-8) bei krikščionių, kaip akmenų, iš kurių ši šventykla pastatyta, pavaizdavimas (1 Pt 2:5) dabar atrado savąją vietą.

3.Sostas

„Aš padarysiu jo karališką sostą amžiną. Tavo karalystė bus amžinai tvirta“ (2 Sam 7:13,16; taip pat Iz 9:6,7). Tokiu būdu Kristaus karalystė taps atnaujinta Dovydo karalyste Izraelyje. Kad būtų išpildytas šis pažadas Kristus turi paveldėti Dovydo sostą, kuris iš tikrųjų buvo Jeruzalėje. Ši karalystė turi būti įkurta čia, žemėje tam, kad išsipildytų šie pažadai.

4.Karalystė

„Tavo namai ir tavo karalystė bus amžinai tvirti“ (2 Sam 7:16). Dovydas buvo Kristaus amžinosios karalystės sukūrimo liudininkas. Todėl jis turi būti prikeltas Kristui sugrįžus tam, kad savo akimi galėtų pamatyti kaip ši karalystė apima visą pasaulį Kristui valdant iš Jeruzalės.

Pažadėtasis išgelbėjimas

Yra itin svarbu suprasti tai, kas Dovydui buvo pažadėta. Dovydas džiaugsmingai kalba apie šiuos dalykus kaip „amžiną sandorą... visas mano pergales ir troškimus“ (2 Sam 23:5). Šie dalykai taip pat yra susiję ir su mūsų išgelbėjimu; džiūgavimas dėl jų taip pat turi tapti vieninteliu mūsų troškimu.

Ši doktrina yra svarbi ir susidaro tragiška padėtis, kuomet krikščioniškasis pasaulis priešinas šiai nuostabiai tiesai:

- Jeigu Jėzus egzistavo kaip asmuo dar prieš jam gimstant, tuomet paneigiama yra tiesa, jog jis – Dovydo „palikuonis“ arba įpėdinis.
- Jei Dievo karalystė bus įkurta danguje, tada Jėzus negalės atkurti Dovydo karalystės Izraelyje, nei paveldėti Dovydo „sosto“. Visa tai buvo žemėje, todėl ir jų atkūrimas įmanomas tik toje pačioje vietoje.

Šių pažadų prasmė

Per krikštą, Dovydui duoti bei kiti didieji Biblijos pažadai gali būti skirti ir mums – mes taip pat galime turėti išsigelbėjimo Dievo Karalystėje viltį. Mes galime tapti dvasiniu Izraeliu, o tuo pačiu ir Dievo žmonėmis. Abraomas – žydų tautos tėvas gali tapti mūsų dvasiniu tėvu.

Atskyrimas

Žvelgiant į šiuos pažadus, jų prasmė padaro aiškiu mūsų gyvenimo būdą, jei mes priimame jį per krikštą. Pavyzdžiui, mes atsiskiriame nuo žmonių. Tampame dvasiniais žydais. Tai, ką Dievas yra kalbėjęs Jokūbui, Abraomo anūkui, tuo pačiu jis kalba ir mums. Tokiu būdu mes siekiame būti susiję tik su Dievo žmonėmis, su kuriais dalinsimės Dievo karalyste.

Abraomo sąmoningo šio pasaulio dalykų atmetimo pavyzdys bus tinkamas jo „vaikams“. Jei mes tikrųjų tikime šiais pažadais, mes atsiribosime nuo „šio pasaulio sugedimo“ (2 Pt 1:4). Būsime laimingi teturėdami lengvą savo nuosavybės našta nes žinosime, kad ši žemė yra mūsų. Kol kas dabar mes tik keliaujame po ją, ją apžiūrinėdami kaip tai darė Abraomas.

Pasižadėjimas

Šis tikras, testamente aprašytas santykis su Dievu bus pilnai įgyvendintas per pasižadėjimus, kuriuos jis yra davęs ir tai sužadins visišką palaimą (Mal 2:4,5). Ps 103:18 pavaizduotas ryšys „tų kurie laikosi sandoros“ su tais, kurie „ištikimai atsimena vykdyti jo įsakymus“. Sandoros su Dievu prasmės platumas atmeta galimybę garbinti bet kurią kitą dievą. Ši sandorą suteikia mums būtina ištikimybė.

Jei mums atitenka Dievo pažadų dalis, tai turi įgalinti mus gyventi dievišką gyvenimą šiame piktae pasaulyje. Galime būti tikri dėl Dievo meilės ir teisingumo, todėl, kad ir kas benutiktų mūsų gyvenime, mes galime neabejoti, jog Dievas priims mus į savo karalystę.

Vienybė

Gal 3:27-29 yra paaiškinta, kad tarp per krikštą dalyvaujančiųjų sandoroje, sudarytoje su Abraomu, egzistuoja ypatinga vienybė. Vergai ir laisvieji, vyrai ir moterys, žydai ir graikai visi jie yra tokie pat vieningi, kokiais buvo ankstyvosios bažnyčios laikais. Svarbiausių faktų, kuriuos Evangelija atskleidė Abraomui galia, ši neįtikėtina vienybė yra įmanoma tikinčiųjų tarpe. Visi tikintieji – tai suvienyti Kristaus ir Abraomo palikuonys; todėl jie turi pasižymėti gerumu, kantrybe ir pan.

Dabarties ir ateities palaiminimai

Per krikštą, mes jau dabar galime būti palaiminti ir mums gali būti atleistos nuodėmės (Apd 3:27-29), o taip pat mūsų laukia ir ateities Dievo karalystės palaiminimas. Gal 3:15-20 Paulius pažymėjo, kad pažadai, duoti Abraomui teikia amžiną nuosavybę karalystėje, kurios pagrindas yra tikėjimas ir malonė, ir nei Mozės Įstatymas, nei kuri kita įstatyminė sistema negali pakeisti šio pagrindo. Šių pažadų žavesys leis regėti nuostabią išgelbėjimo malonę, kurios dėka bus įmanoma atsisakyti visų kitų legalumo formų ir per savo veiksmus siekti teisingumo.

Pažadai, duoti Abraomui, gali būti mūsų

Abraomui buvo pažadėta, kad jo palikuonis turės Visagalį Dievą kaip savo asmeninį ir amžiams paveldės šią žemę. Jei mes Abraomo Dievą pripažįstame kaip savo Dievą ir per savo tikėjimą galime matyti ką Dievas yra pažadėjęs tikriems tikintiesiems, mes galime būti tikri, kad vieną dieną šie pažadai bus išpildyti iki galo ir per Dievo meilę bei malonę galėsime visi jais pasidalinti. Ateina metas, kai Dievo nuo pat pradžių numatyti tikslai bus pasiekti ir „žemė bus taip pilna VIEŠPATIES šlovės pažinimo, kaip jūra iki kraštų pripildyta vandenų“ (Hab 2:14).